Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

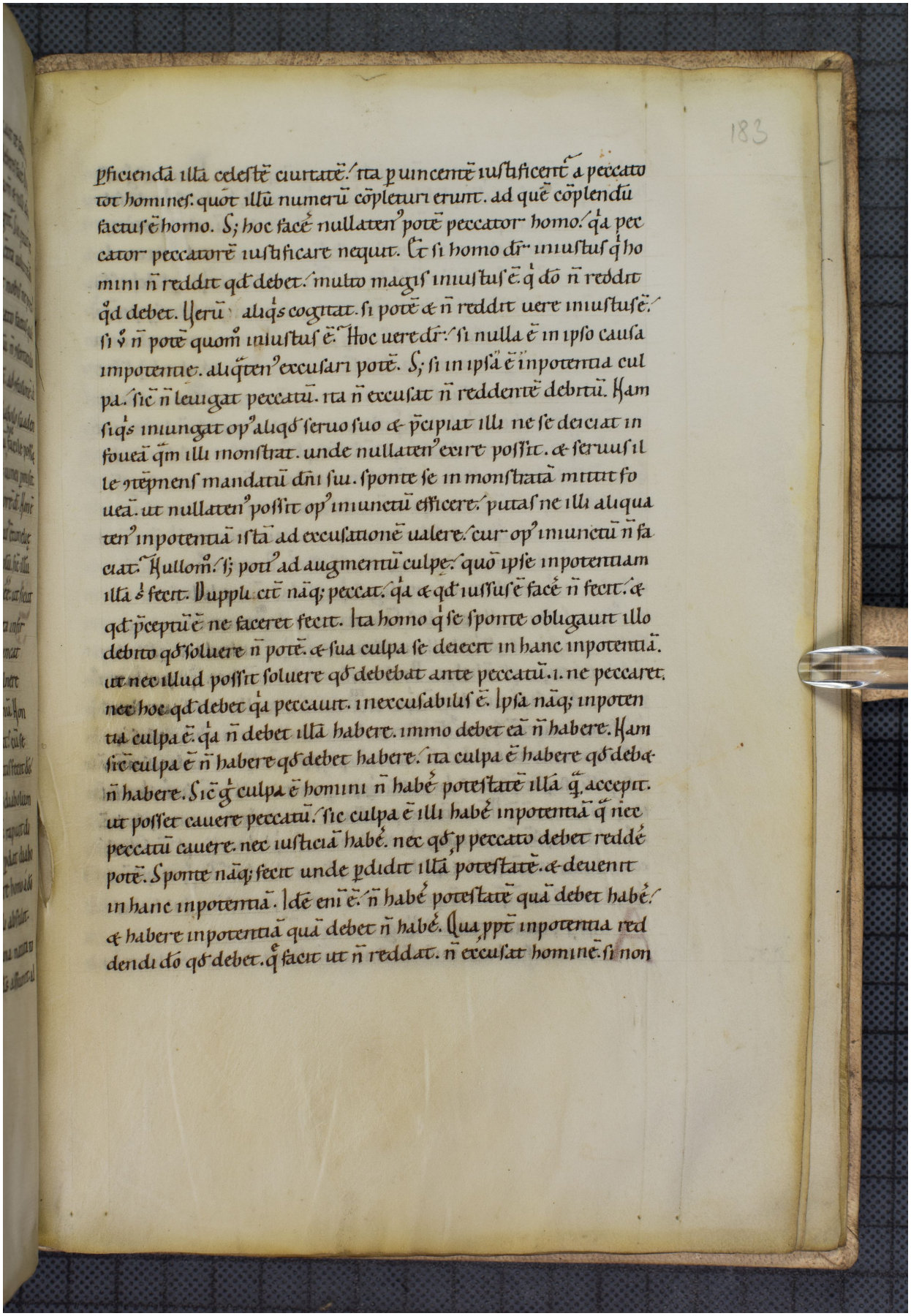

183

pficiendā illā celestē curiatē. ita p uincentē iustificentur a peccato
tot homines. quot illū numerū cōpleturi erunt. ad quē cōplendū
factus ē homo. S; hoc facē nullatenus potē peccator homo. qa pec
cator peccatorē iustificare nequit. Et si homo dr iniustus q ho
mini n reddit qd debet. multo magis iniustus ē. q dō n reddit
qd debet. Ferū aliqs cogitat. si potē ē n reddit uere iniustus ē.
si s n potē quom iniustus ē. Hoc uere dr. si nulla ē in ipso causa
impotentiae. aliqtenus excusari potē. S; si in ipsa ē impotentia cul
pa. sic n leuigat peccatū. ita n excusat n reddentē debitū. Nam
siqs iniungat op aliqd seruo suo ē p̄cipiat illi ne se deiciat in
foueā qm illi monstrat. unde nullatenus exire possit. ē seruus il
le ꝛtēpnens mandatū dni sui. sponte se in monstratā mittit fo
ueā. ut nullatenus possit op iniunctū efficere. putas ne illi aliqua
tenus inpotentia ista ad excusationē ualere. cur op iniunctū n fa
ciat. Nullom. si; potius ad augmentū culpe. quo ipse inpotentiam
illā sibi fecit. Duplicit nāq; peccat. qa ē qd iussus ē facē n fecit. ē
qd p̄ceptū ē ne faceret fecit. Ita homo q se sponte obligauit illo
debito qd soluere n potē. ē sua culpa se deiecit in hanc inpotentiā.
ut nec illud possit soluere qd debebat ante peccatū. i. ne peccaret.
nec hoc qd debet qa peccauit. inexcusabilis ē. Ipsa nāq; inpoten
tia culpa ē. qa n debet illā habere. immo debet eā n habere. Nam
sic culpa ē n habere qd debet habere. ita culpa ē habere qd deba
n habere. Sic g culpa ē homini n habē potestatē illā q accepit.
ut posset cauere peccatū. sic culpa ē illi habē inpotentiā q nec
peccatū cauere. nec iusticiā habē. nec qd p peccato debet reddē
potē. Sponte nāq; fecit unde pdidit illā potestatē. ē deuenit
in hanc inpotentiā. Idē enim ē. n habē potestatē quā debet habē.
ē habere inpotentiā quā debet n habē. Qua ppt inpotentia red
dendi dō qd debet. q facit ut n reddat. n excusat hominē. si non